

Barraca codi 10191 - BV168

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Turó de cal Beco - Cal Beco
Emplaçament	A la banda nord del turó de cal Beco, a la banda esquerra del camí que envolta el turó
Alçada:	350m

Coordenades:

Latitud:	41.38366
Longitud:	1.91809
UTM Est (X):	409539
UTM Nord (Y):	4581913

Classificació

Número de fitxa	08295-165
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La coberta i la part superior del portal estan enderrocats.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00800030
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i no ha estat restaurada malgrat el grau d'enderroc que pateix la part superior de la barraca (coberta). Encara es conserven dempeus els dos brancals del portal d'accés a l'interior. La barraca està bastida damunt d'un marge que tanca amb la barraca.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

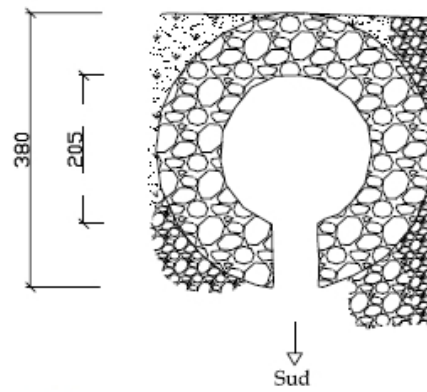
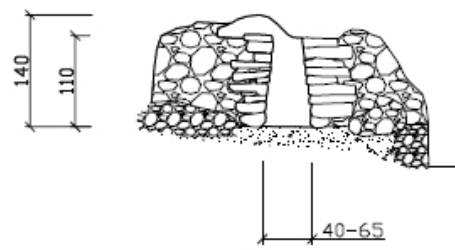
Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

B168

Wkp. 10191

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA

Observació: Enderroc sostre i porta

Any: 20140826

Situació: CAL BECO_Turó de cal Beco

Tipus: DESCONEGUT